ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 19.8.2020 г.
COM(2020) 383 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно прилагането на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, изменена с Директива (ЕС) 2017/952 на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави

1. Въведение

В Директива (ЕС) 2016/1164[1] на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, изменена с Директива (ЕС) 2017/952[2] на Съвета от 29 май 2017 г. за изменение на Директива (ЕС) 2016/1164 по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, включващи трети държави (наричана по-нататък „Директивата срещу избягването на данъци“), се определят мерки на ЕС за справяне с най-често срещаните форми на агресивно данъчно планиране чрез определяне на минимални стандартни правила, които следва да бъдат включени в законите за корпоративното данъчно облагане на всички държави членки.

Директивата срещу избягването на данъци гарантира минимално равнище на защита на данъчните основи на всички държави членки, съгласуван и последователен подход срещу избягването на данъци в рамките на единния пазар и координирано изпълнение в рамките на ЕС на някои от препоръките от проекта на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР)/инициативата на Г-20 срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. С Директивата срещу избягването на данъци се предвиждат мерки в пет отделни области, които държавите членки трябва да въведат: правило за ограничаване на приспадането на лихвите, данъчно облагане при напускане, правило за контролираните чуждестранни дружества (КЧД), правило за несъответствията при хибридни образувания и инструменти и общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ).

1.1. Срокове за транспониране

Основните[3] изисквания във връзка със сроковете за транспониране на Директивата срещу избягването на данъци са:

Мярка	**Краен срок за транспониране**	**Дата на прилагане**
Ограничение на приспадането на лихвите, ОПБЗ и КЧД	31 декември 2018 г.	1 януари 2019 г.
Данъчно облагане при напускане, несъответствия при хибридни образувания и инструменти (с изключение на обратните несъответствия при хибридни образувания и инструменти)	31 декември 2019 г.	1 януари 2020 г.
Обратни несъответствия при хибридни образувания и инструменти (включващи трети държави)	31 декември 2021 г.	1 януари 2022 г.

1.2. Докладът

С член 10 от Директивата срещу избягването на данъци се изисква до 9 август 2020 г. Комисията да направи оценка на прилагането на тази директива, и по-специално на

[1] ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1.
[2] ОВ L 144, 7.6.2017, стр.1
[3] В член 11, параграф 6 от Директивата срещу избягването на данъци се предвижда дерогация по отношение на ограничаването на приспадането на лихвите (допълнителна информация е представена в раздел 2.1) за някои държави членки; в член 11, параграф 4 се предвижда известна дерогация за Естония по отношение на данъчното облагане при напускане

разпоредбите за ограничаване на приспадането на лихвите, и да представи доклад за това на Съвета. Чрез дерогация от Комисията се изисква да направи оценка на разпоредбите по отношение на несъответствията при хибридни образувания и инструменти до 1 януари 2022 г.

Настоящият доклад е първата стъпка от оценката на въздействието на Директивата срещу избягването на данъци и в него е представен преглед на въвеждането в държавите членки[4] на мерките по тази директива, които са приложими на по-ранен етап (ограничаване на приспадането на лихвите, ОПБЗ и КЧД). Следващата стъпка ще се състои в представянето на изчерпателен доклад за оценка на мерките по Директивата срещу избягването на данъци, включително преглед на въвеждането на мерките по тази директива, които не са включени в настоящия доклад.

2. Описание на мерките, включително вариантите и някои подходи на разположение на държавите членки

При транспонирането на мерките по Директивата срещу избягването на данъци се допуска известна възможност за избор. Освен това, тъй като Директивата срещу избягването на данъци е директива, в която се определят минимални стандарти, тя позволява на държавите членки да предвидят в транспониращото я национално законодателство по-ограничителни правила от посочените в нея, при условие че тези мерки са съобразени с основните свободи на вътрешния пазар. В настоящия раздел е включен и преглед на заслужаващите да бъдат отбелязани случаи, в които държавите членки са предвидили по-строги мерки в националното си законодателство.

2.1. Правило за ограничаване на приспадането на лихвите

С *правилото за ограничаване на приспадането на лихвите* (член 4 от Директивата срещу избягването на данъци) възможността за приспадане на превишението на (нетните) разходи по заеми на данъкоплатците се ограничава до 30 % от облагаемата печалба на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA). В допълнение към това правило държавите членки могат да предвиждат специални правила срещу дълговото финансиране в рамките на група, като например правила относно слабата капитализация.

Държавите членки могат да вземат предвид общата позиция на всички образувания в групата в съответната държава членка, включително отделна система за данъчно облагане на образуванията, и могат да позволят прехвърляне на печалби или капацитет за приспадане на лихви между образувания в рамките на група, когато се прилагат правила, които ограничават приспадането на лихвите.

Чрез дерогация от член 4, в Директивата срещу избягването на данъци се предвижда, че държавите членки, които към 8 август 2016 г. имат национални правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, които са също толкова ефективни, колкото установеното в член 4 правило за ограничаване на приспадането на лихвите, могат да прилагат тези правила до края на първата пълна финансова година, следваща датата на публикуване на официалната интернет страница

[4] Тъй като към настоящия момент Обединеното кралство не е част от ЕС, прилагането на Директивата срещу избягването на данъци от Обединеното кралство не е включено в доклада. Обединеното кралство е било част от ЕС към момента на приемането на Директивата срещу избягването на данъци и до края на преходния период на напускането му тази директива ще продължава да се прилага в Обединеното кралство.

на ОИСР на споразумението между членовете на организацията относно минимален стандарт по отношение на действие 4 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, но най-късно до 1 януари 2024 г. [5]

а) Равнище на приспадане на превишението на разходите по заеми като процент от EBITDA.

Ако желаят, държавите членки могат да определят таван, който е под 30 %.

б) Прилагане на праг de minimis или на праг за ограничаване на данъчните задължения, т.е. възможност за пълно приспадане на превишението на разходите по заеми до определен праг

За да се намали административната тежест и тежестта във връзка със спазването на правилата, без значително да се намали тяхната ефективност, в член 4 се предвижда, че държавите членки имат свобода да разрешават ограничаване на данъчните задължения. При такова ограничаване като подлежащо на приспадане може да се счита превишението на разходите по заеми до фиксирана сума в размер на 3 млн. евро, независимо от тавана за приспадане въз основа на съотношението спрямо EBITDA. Държавите членки могат да намалят фиксирания праг с цел да гарантират по-високо равнище на защита на своята национална данъчна основа.

в) Равнище на приспадане за самостоятелни образувания

Тъй като свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби по принцип се осъществяват чрез прекомерни лихвени плащания, най-вече между свързани субекти, член 4 позволява на държавите членки да предвидят изключване на самостоятелните образувания от обхвата на правилото за ограничаване на приспадането на лихвите предвид ниския риск от избягване на данъци (т.е. образувания, които не попадат в приложното поле на правила за трансферно ценообразуване).

г) Разходи по заеми, сключени преди 17 юни 2016 г.

За да се улесни преходът към правилото за ограничаване на приспадането на лихвите съгласно Директивата срещу избягването на данъци, в член 4 се дава възможност на държавите членки да предвидят клауза за запазване на придобитите права, която да покрива вече съществуващите заеми, доколкото техните условия не са изменени впоследствие. В случай на последващо изменение запазването на придобитите права не се прилага за каквото и да било увеличение на сумата или срока на заема, а се ограничава до първоначалните условия на заема.

д) Разходи по заеми, използвани за финансиране на дългосрочни проекти в областта на публичната инфраструктура в Европейския съюз

Като се има предвид, че механизмите за финансиране на дългосрочни проекти в областта на публичната инфраструктура не са свързани с никакви или с почти никакви рискове от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, държавите членки могат да изключат превишението на разходите по заеми, използвани за финансиране на такива проекти, от обхвата на правилата за ограничаване на приспадането на лихви по член 4. За да се използва

[5] Допълнителна информация се съдържа в раздел 4.3

тази възможност, се изисква операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите да се намират в Съюза.

е) Увеличена възможност за приспадане за данъкоплатец, който е член на консолидирана група за целите на финансовата отчетност, чрез:

е.1. правилото за „защитна клауза по отношение на собствения капитал“ съгласно член 4, параграф 5, буква а) от Директивата срещу избягването на данъци, или

е.2. правилото за „съотношение за групата“ съгласно член 4, параграф 5, буква б) от Директивата срещу избягването на данъци.

Когато данъкоплатецът е част от група, която представя консолидирани отчети, може да се вземе предвид задлъжнялостта на групата в световен план, с цел да се позволи приспадане на по-големи суми от превишението на разходите по заеми. В това отношение държавите членки могат да предвидят данъкоплатецът да има право да използва един от следните два подхода.

При първия подход държавите членки могат да установят правила за защитна клауза по отношение на собствения капитал, съгласно които правилото за ограничаване на приспадането на лихвите да не се прилага, ако данъкоплатецът може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите е в общи линии равно на еквивалентното съотношение на групата или е по-високо от него.

При втория подход държавите членки могат да позволят на данъкоплатците да приспадат по-големи суми от превишението на разходите по заеми въз основа на задлъжнялостта на групата като цяло в световен план спрямо трети страни.

ж) Държавите членки могат да предвидят правила за следните случаи:

ж.1. пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период;

ж.2. пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, и за минал период, за максимум три години, на превишението на разходите по заеми, което не може да се приспадне през текущия данъчен период; или

ж.3. пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми и, за максимум пет години, на неизползвания капацитет за приспадане на лихви, който не може да се приспадне през текущия данъчен период.

За да се справят с променливата рентабилност на данъкоплатеца, държавите членки могат да разрешат размерът на некомпенсираните разходи по заеми или капацитетът за приспадане на лихви да бъдат пренесени за бъдещ или минал период. Държавите членки имат свобода да определят срок за такова пренасяне за бъдещ или минал период, за да гарантират по-високо равнище на защита.

з) Позиция по отношение на финансовите предприятия

Макар по принцип се приема, че за финансовите предприятия, т.е. финансовите институции и застрахователните предприятия, също следва да се прилагат ограничения по отношение на приспадането на лихвите, също така се признава, че тези два сектора имат особености, които налагат към тях да се прилага по-индивидуализиран подход. Тъй като обсъжданията в тази област не бяха достатъчно убедителни в международен план и в рамките на Европейския съюз, не беше възможно да се предвидят специални правила във финансовия и в застрахователния сектор. Поради това държавите членки имат право да изключат от приложното поле на член 4 определени финансови предприятия, регулирани на равнището на ЕС.

2.2. Правило за КЧД

С *правилото за контролираното чуждестранно дружество* (членове 7 и 8 от Директивата срещу избягването на данъци) доходите на контролираното дъщерно дружество или място на стопанска дейност, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, се причисляват на неговото дружество майка или главно управление. Дружеството майка или главното управление подлежи на данъчно облагане по отношение на причисления доход в държавата, в която е местно лице, ако действителният корпоративен данък, платен от контролирания субект/мястото на стопанска дейност върху неговия доход, е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил платен върху същата печалба в държавата членка на местния данъкоплатец/дружество майка, и действителния корпоративен данък, платен от образуването/мястото на стопанска дейност в държавата, от която произлиза доходът.

а) Данъчно облагане на определени категории доход (член 7, параграф 2, буква а) или данъчно облагане, насочено към доход, който по изкуствен начин е бил отклонен към дъщерното дружество/мястото на стопанска дейност (член 7, параграф 2, буква б)

Държавите членки могат да изберат правила за КЧД, които или са насочени към определени категории доходи, или се ограничават до дохода, който по изкуствен начин е бил отклонен към дъщерното дружество/мястото на стопанска дейност.

„Вариант А“ от правилата за КЧД предвижда, че дадени предварително определени категории неразпределени пасивни доходи (например дивиденти, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и доходи от финансови дейности) на КЧД се причисляват на данъкоплатеца (дружество майка/главно управление). Доходът, който следва да бъде включен във „вариант А“, се изчислява в съответствие с правилата на държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице, и според участието му в КЧД.

„Вариант Б“ предвижда, че неразпределените доходи на КЧД от привидни договорености, създадени с основната цел да бъде получено данъчно предимство, се причисляват на данъкоплатеца (дружество майка/главно управление). Причисляването на дохода на КЧД се изчислява в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.

б) При прилагането на „вариант А“ на държавите членки се разрешава да разширят обхвата на защитната клауза по отношение на стопанския характер, така че в нея да бъдат включени КЧД, които са местни лица или се намират в трета държава, която не е страна по Споразумението за ЕИП

За да бъдат спазени основните свободи на ЕС, в члена се предвижда изключение, основано на стопанския характер, насочено към ограничаване в рамките на Съюза (и ЕИП) на

въздействието на правилата до случаите, при които КЧД не упражнява съществена стопанска дейност. Държавите членки могат да разширят приложението на това изключение и до трети държави.

в) При прилагането на „вариант А“ на държавите членки се разрешава да не разглеждат дадено образувание/място на стопанска дейност като КЧД, ако една трета или по-малка част от неговия доход попада в предварително определени категории доходи

С цел ограничаване на административната тежест и разходите за спазване на правилата държавите членки могат да освобождават от данъчно облагане определени образувания с ниски печалби или с нисък марж на печалбата, които пораждат по-малки рискове от избягване на данъци.

г) При прилагането на „вариант А“ на държавите членки се разрешава да не разглеждат финансовите предприятия като КЧД, когато една трета или по-малка част от предварително определените категории доходи идват от сделки с данъкоплатеца или негови свързани предприятия

С цел ограничаване на административната тежест и разходите за спазване на правилата, на държавите членки се разрешава да не разглеждат като КЧД определени финансови предприятия, регулирани на равнище ЕС, за които една трета или по-малка част от предварително определените категории доходи идват от сделки с данъкоплатеца или негови свързани предприятия. Това е така, защото такива предприятия пораждат по-ниски рискове от избягване на данъци.

д) При прилагането на „вариант Б“ на държавите членки се разрешава да изключат от приложното поле на правилата образувание или място на стопанска дейност:

д.1. със счетоводна печалба в размер на не повече от 750 000 EUR и доходи от нетърговска дейност в размер на не повече от 75 000 EUR; или

д.2. със счетоводна печалба в размер на не повече от 10 % от оперативните му разходи за данъчния период

С цел ограничаване на административната тежест и разходите за спазване на правилата държавите членки могат да освобождават от данъчно облагане определени образувания с ниски печалби или с нисък марж на печалбата, които пораждат по-малки рискове от избягване на данъци.

е) По-широко определение за КЧД

Държавите членки имат свобода да следват по-широк подход от предвидения в член 7, когато определят КЧД, като например да намалят прага за контрол или да използват по-висок праг за сравняване на действително платения корпоративен данък с корпоративния данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца.

ж) Използване на бели, сиви или черни списъци

При транспонирането на правилата за КЧД в националното си право държавите членки могат да използват бели, сиви или черни списъци на трети държави, които са изготвени въз основа на

определени критерии, посочени в Директивата срещу избягването на данъци, и които могат да включват размера на ставката на корпоративния данък, или да използват бели списъци на държави членки, изготвени на тази основа.

2.3. Общо правило за борба със злоупотребите

Общото правило за борба със злоупотребите (член 6 от Директивата срещу избягването на данъци) се отнася до данъчните злоупотреби, които не са били обхванати в специално насочени към тях разпоредби, и не засяга приложимостта на специфични правила за борба със злоупотребите. Директивата срещу избягването на данъци изисква общите правила за борба със злоупотребите да се прилагат към договорености, които са привидни, тъй като данъкоплатецът има правото да избира най-ефикасната по отношение на данъчното облагане структура за целите на своята стопанска дейност. Когато се преценява дали дадена договореност трябва да се счита за действителна, държавите членки могат да вземат предвид всички основателни икономически съображения, включително финансовите дейности.

2.4. Данъчно облагане при напускане

С *данъчното облагане при напускане* (член 5 от Директивата срещу избягването на данъци) се гарантира, че когато даден данъкоплатец премества активи или променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, извън държава членка, тази държава облага икономическата стойност на евентуалната капиталова печалба, създадена на нейна територия, дори тази печалба да не е била реализирана към момента на напускането. Печалбата се изчислява въз основа на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите (въз основа на принципа на сделката между несвързани лица).

Необходимо е прилагането на данъчното облагане при напускане да бъде уредено в рамките на Европейския съюз и да бъдат пояснени условията за спазване на правото на Европейския съюз. При такива случаи данъкоплатците имат правото или незабавно да платят размера на изчисления данък при напускане, или да разсрочат плащането на данъка чрез изплащането му на вноски за определен брой години. Държавите членки могат да начисляват лихва върху разсрочения данък и могат да изискват от данъкоплатците да предоставят гаранция като условие за разсрочване на плащането на данъка при напускане, когато е налице явен и реален риск вземането да не бъде събрано.

2.5. Правило за несъответствия при хибридни образувания и инструменти

С *правилото за несъответствия при хибридни образувания и инструменти* (членове 9, 9а и 9б от Директивата срещу избягването на данъци, въведени с директивата за изменение) се неутрализират данъчните последици от хибридните договорености. Несъответствията при хибридни образувания и инструменти са разлики между данъчните системи, които могат да бъдат използвани за постигане на: i) двойно данъчно необлагане; ii) двойно приспадане; iii) приспадане без включване и iv) липса на облагане без включване. Тези несъответствия впоследствие могат да доведат до свиване на данъчната основа.

В Директивата срещу избягването на данъци са предвидени правила за противодействие на несъответствията при хибридни образувания и инструменти, възникващи между държавите — членки на ЕС, и с трети държави, включително привнесени несъответствия, обратни несъответствия при хибридни образувания и инструменти и несъответствия при постоянното пребиваване за данъчни цели.

Директивата срещу избягването на данъци позволява известна възможност за избор в обхвата на отказа от приспадане в юрисдикцията на платеца при определени обстоятелства и при изключване от обхвата на някои несъответствия при хибридни образувания и инструменти, произтичащи от плащане на лихви по финансов инструмент в полза на свързано предприятие до 31 декември 2022 г.

3. Преглед на въвеждането

В този раздел е направен преглед на начина, по който държавите членки са въвели различни мерки на Директивата срещу избягването на данъци въз основа на изключения, варианти и различни подходи. Форматът и препратките в настоящия раздел следват раздел 2[6].

3.1. Правило за ограничаване на приспадането на лихвите

Препратки		
2.1.а)	30 % от EBITDA	Под 30 % от EBITDA
	22	1
2.1.б)	3 милиона евро	по-малко от 3 милиона евро
	16	6
2.1.в)	Освобождаване за самостоятелни образувания	Без освобождаване за самостоятелни образувания
	9	18
2.1.г)	Заемите отпреди 17 юни 2016 г. са изключени	Заемите отпреди 17 юни 2016 г. не са изключени
	9	18
2.1.д)	Заемите в областта на публичната инфраструктура са изключени	Заеми в областта на публичната инфраструктура не са изключени
	16	11
2.1.е)	Налична защитна клауза по отношение на собствения капитал	Налично правило за съотношение за групата
	8	6
2.1.ж)	Вариант ж.1 със или без ограничение във времето	Вариант ж.3
	20	1
2.1.з)	Финансовите предприятия са изключени	Финансовите предприятия не са изключени
	17	10

[6] Общият брой на държавите членки, които избират различни варианти, посочени в таблицата, невинаги е 27, тъй като някои от държавите членки все още не са транспонирали всички мерки по Директивата срещу избягването на данъци. Освен това Комисията все още не е приключила оценката на националните мерки за прилагане.

3.2. Правило за КЧД

Препратки				
2.2.а)	Приложен е „вариант А“		Приложен е „вариант Б“	
	16		10	
2.2.б)	Защитната клауза по отношение на стопанския характер обхваща и трети държави		Защитната клауза по отношение на стопанския характер не обхваща трети държави	
	10		5	
2.2.в)	Приложена е защитна клауза по отношение на една трета или по-малка част от доходите		Не е приложена защитна клауза по отношение на една трета или по-малка част от доходите	
	12		3	
2.2.г)	Приложена е защитна клауза по отношение на една трета или по-малка част от доходите за финансови предприятия		Не е приложена защитна клауза по отношение на една трета или по-малка част от доходите за финансови предприятия	
	5		10	
2.2.д)	Предвидена е защитна клауза по отношение на ниска счетоводна печалба или марж на печалбата		Не е предвидена защитна клауза по отношение на ниска счетоводна печалба и марж на печалбата	
	7		3	
2.2.е)	По-широко определение за КЧД		Няма по-широко определение за КЧД	
	17		10	
2.2.ж)	Бял списък	Черен списък	Бял и черен списък	Няма бял, сив или черен списък
	1	7	1	18

3.3. Общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ)

Няма варианти на разположение на държавите членки, нито конкретни подходи, възприети от тях при транспонирането на ОПБЗ, които да се налага да бъдат включени в настоящия раздел.

3.4. Данъчно облагане при напускане

Както е посочено в раздел 1.2, прегледът на прилагането на данъчно облагане при напускане в отделните държави членки ще бъде включен в доклада за оценка на Директивата срещу избягването на данъци.

3.5. Правило за несъответствия при хибридни образувания и инструменти

Както е посочено в раздел 1.2, прегледът на прилагането на правилото за несъответствия при хибридни образувания и инструменти в отделните държави членки ще бъде включен в доклада за оценка на Директивата срещу избягването на данъци.

4. Пълнота и съответствие на транспонирането на Директивата срещу избягването на данъци от държавите членки

4.1. Действия, предвидени от Комисията, за осигуряване на своевременно и адекватно прилагане на Директивата срещу избягването на данъци от държавите членки

Както беше обявено в съобщението на Комисията „Право на ЕС: по-добри резултати чрез по-добро прилагане“ от 2016 г.[7], Комисията предприема различни действия, за да гарантира правилното прилагане на правото на ЕС от държавите членки. Тези действия включват: i) диалог с държавите членки и съдействие при изграждането на техния капацитет, както и ii) откриване на официални процедури за установяване на неизпълнение на задължения, произтичащи от правото на ЕС. И двата вида действия бяха предприети от Комисията за гарантиране на правилното изпълнение и прилагане от държавите членки на първата директива срещу избягването на данъци. Комисията има за задължение да разгледа нотификациите на **два етапа**: i) **пълнотата** на нотификациите и ii) **съответствието** на нотифицираните мерки с директивите.

4.2. Действия за „изграждане на капацитет“, предприети преди крайния срок за прилагане на Директивата срещу избягването на данъци

През 2018 г. Комисията организира семинар с делегатите на държавите членки за обсъждане на правните въпроси, възникнали по време на изготвянето на законодателството за прилагане. В него бе включено обсъждане с експертите от службите на Комисията на предварително подадени от държавите членки въпроси.

4.3. Проверки на транспонирането и процедури за установяване на неизпълнение на задължението за нотифициране на националните мерки за прилагане или неправилно транспониране на Директивата срещу избягването на данъци

Държавите членки трябва да нотифицират националните мерки за прилагане в сроковете, определени в Директивата (31 декември 2018 г. за нотифициране на 3 мерки: ограничаване на приспадането на лихви, ОПБЗ и КЧД).

В случай че законодателството за прилагане не бъде нотифицирано, Комисията открива *служебно* процедури за установяване на неизпълнение на задължението за съобщаване на необходимите мерки (скоро след крайния срок за нотифициране, определен в съответните директиви). Открити са дванадесет такива процедури (десет през януари 2019 г.[8] и още две през юли 2019 г.[9]).

[7] ОВ C 18, 19.1.2017 г., стр. 10.

[8] Официални уведомителни писма бяха изпратени до: Белгия, Кипър, Чешката република, Дания, Гърция, Испания, Франция, Латвия, Португалия и Обединеното кралство, последвани от мотивирано становище до Дания през юли 2019 г. (вж. прессъобщението на Европейската комисия INF/19/4251 от 25 юли 2019 г., точка 13 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/inf_19_4251).

[9] Официални уведомителни писма бяха изпратени до Австрия и Ирландия. И двете процедури се отнасят до несъобщаване на националните мерки за прилагане на член 4 от Директивата срещу избягването на

Понастоящем четири държави членки все още не са изпълнили изцяло задълженията си да приемат и нотифицират мерки за транспониране[10]. Осем процедури за установяване на неизпълнение на задължения бяха закрити, тъй като държавите членки изпълниха изискванията [11].

Освен това Комисията откри процедури за установяване на неизпълнение на задължения срещу държавите членки, които не са нотифицирали националните мерки за прилагане за данъчното облагане при напускане[12] и несъответствия при хибридни образувания и инструменти[13], които е трябвало да бъдат транспонирани до 31 декември 2019 г.

данъци (мярката за ограничаване на приспадането на лихвите), последвани от мотивирани становища през ноември 2019 г. (вж. прессъобщението на Европейската комисия INF/19/6304 от 27 ноември 2019 г., точка 8 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/inf_19_6304). И двете държави не са нотифицирали тези мерки, въпреки че техните разпоредби за ограничаване на приспадането на лихвите преди Директивата срещу избягването на данъци не са били счетени за „също толкова ефективни“ от Комисията, вж. Известие на Комисията „Мерки, за които се смята, че са също толкова ефективни, колкото член 4 от Директивата за противодействие срещу избягването на данъци“, ОВ C 441 от 7 декември 2018 г., стр. 1.

[10] Австрия, Дания, Испания и Ирландия.

[11] Процедурите срещу Белгия, Кипър, Чешката република, Франция, Гърция, Португалия и Обединеното кралство бяха закрити през юли 2019 г. (вж. прессъобщението на Европейската комисия INF/19/4251 от 25 юли 2019 г., точка 13 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/inf_19_4251), а процедурата срещу Латвия беше закрита през октомври 2019 г. (решението не беше придружено от прессъобщение).

[12] Официални уведомителни писма бяха изпратени до: Германия, Гърция, Латвия, Португалия, Румъния и Испания.

[13] Официални уведомителни писма бяха изпратени до: Кипър, Германия, Гърция, Латвия, Полша, Румъния и Испания.

4.4. Актуално състояние по отношение на проверките за транспониране

Таблица с проверките за транспониране на Директивата срещу избягването на данъци —

Директива срещу избягването на данъци:	**Ограничение на приспадането на лихвите, ОПБЗ и КЧД**		**Данъчно облагане при напускане**		**Несъответствия при хибридни образувания и инструменти** (Първи срок)	
Държава членка	*Проверки за пълнота*	*Проверки за съответствие*	*Проверки за пълнота*	*Проверки за съответствие*	*Проверки за пълнота*	*Проверки за съответствие*
Белгия	Да	ПН				
България	Да					
Чешка република	Да					
Дания	ПН					
Германия			ПН		ПН	

Актуално състояние — август 2020 г.[14]:

[14] Обяснение на съкращенията, използвани в таблицата: „Да“ — извършени са проверки за пълнота/съответствие; „ПН“ — тече процедура за установяване на неизпълнение на задължения; „празна клетка“ — означава, че оценката е в процес на извършване.

Естония	Да					
Ирландия	ПН					
Гърция	Да	Да	ПН		ПН	
Испания	ПН		ПН		ПН	
Франция	Да	Да				
Хърватия						
Италия	Да					
Кипър	Да				ПН	
Латвия	Да	Да	ПН		ПН	
Литва	Да	Да				
Люксембург	Да	ПН				
Унгария						
Малта	Да	Да				
Нидерландия						
Австрия	ПН		Да	Да		
Полша	Да	Да			ПН	
Португалия	Да	ПН	ПН			
Румъния	Да		ПН		Да	Да
Словения	Да	Да				
Словакия	Да	Да				
Финландия	Да	Да	Да	Да		
Швеция	Да	Да	Да	Да		

5. По-нататъшна работа

Макар настоящият доклад да е първата стъпка от оценката на въздействието на Директивата срещу избягването на данъци и в него да е представен преглед на въвеждането в държавите членки на мерките по тази директива, които са приложими на по-ранен етап, предвижда се да бъде публикуван изчерпателен доклад за оценка на мерките по Директивата срещу избягването на данъци, за предпочитане до 1 януари 2022 г. Графикът за приключване на този изчерпателен доклад за оценка обаче ще зависи до известна степен от необходимостта от преразглеждане на Директивата срещу избягването на данъци поради промени в ЕС или други международни промени във връзка с обсъжданията относно предотвратяването на практиките за избягване на корпоративното данъчно облагане.